



Elie Wiesel ismét Budapesten! A magyar származású Nobel-békedíjas író nyolcvacegy éve, 1928. szeptember 30-án született Máramarosszigeten, ortodox zsidó családban. Tizenöt évesen családjával együtt Auschwitzba deportálták, ahol legalább 1,1 millió embert öltek meg, akiknek több, mint 90%-a zsidó volt. Szülei és hat éves húga nem éltek túl a borzalmakat, két nővérével a háború után Franciaországban találkozott újra. 1955-ben New Yorkba költözött. Amerikai állampolgárként ma is ott él, irodalmi, publicisztikai tevékenységet folytat, és tanít a Boston-i Egyetemen. 1986-ban Nobel-békedíjat kapott, mint "az egyik legfontosabb vezéralak és szellemi vezető azokban az időkben, amikor az erőszak, az elnyomás és a fajgyűlölet rányomta bélyegét a világ arculatára. Közel negyven könyvet írt, amelyből több magyarul is megjelent. Leghíresebb műve Az éjszaka, amely a holokauszt során szerzett tapasztalatairól szól.

A Nobel-békedíjas író látogatására az szolgáltatott alkalmat, hogy idén 20 éves a chábád lubavics mozgalom Magyarországon és a Parlamentben rendezett „Magyar-zsidó együttélés - Együtt a közös jövőért” című konferencia díszvendége is ő volt. A Országházban Bajnai Gordon miniszterelnök fogadta a híres írot és feleségét.

A miniszterelnök beszélt a múlt és jelen viszonyáról, a szélsőjobboldali radikális mozgalmak újbóli megerősödéséről.

Bajnai Gordon, miniszterelnök:

"A társadalom szövetén a válság hatására megjelentek olyan repedések, amelyekbe könnyebben beférkőzhet az a gyilkos ideológia, ami ott bujkált régről az emberek között, korábban mégsem tudott elhatalmasodni annyira, mint a '20-as és '30-as évek során a múlt században és ezek teremtik meg újra a szélsőjobboldali gondolatok táptalaját."

A konferencia Elie Wiesel köszöntőjével folytatódott, aki elmondta, az a legfontosabb, hogy az emberek tiszteljék egymást, és a másik félelmét, örömét, illetve emlékét érzékenyen kezeljék.

Elie Wiesel:

"Olyan zsidóként szólok Önökhöz, akinek az életét nem csupán érintette, de drámai módon befolyásolta a magyar történelem és kultúra. Az Önök Parlamentje nem az első, ahol számomra megadatott az az óriási megtiszteltetés, hogy felszólalhatok. Mindegyik egyenként is különleges volt. Ez az alkalom azonban egészen rendkívüli."

Az író arra is emlékezett, hogy a deportáláskor látta sírni jóformán egyetlen alkalommal az édesapját, melynek során a katonatiszt elvette hivatalos papírjaikat és a kukába dobta azokat. Ennek ellenére - mint mondta - a mai Magyarország iránt nem érez gyűlöletet.

-freepress.eu-